

tættere sammen, alene for at få lidt ro på situationen.

Det, at der så er en, som ikke vil vedkende sig sit ansvar, eller som ikke ønsker at være involveret eller blive blandet ind i noget, og af den årsag stikker halen mellem benene og kører sin vej, virker jo for det første meget voldsomt på dem, der så står tilbage, men det er altså også stærkt bekymrende i forhold til, at vedkommende på den måde måske prøver at unddrage sig at blive retsforfulgt for eventuelle kørselsfejl eller lignende.

Jeg tror faktisk – men det er jo kun noget, man kan tro – at det gælder for mange af dem, der bliver involveret i færdselsuheld og stikker af, at der er to væsentlige grunde til, at de gør det. Jeg tror, den ene gruppe er folk, som går i panik og faktisk slet ikke ved, hvad det er, de foretager sig, men kører fra stedet uden egentlig at tænke over det, uden egentlig at vide, hvad det er, de gør. Men jeg tror til gengæld også, at den type bilister selv ringer til politiet efterfølgende – meget kort tid efter – eller måske vender tilbage, når de lige har fået ro på nerverne.

Den anden gruppe – som er meget værre, tror jeg – er folk, som er spirituspåvirkede, og som er klar over: Hov, nu hænger jeg der, og hvis politiet kommer, og det gør de formentlig, når der er sket et færdselsuheld, risikerer jeg at få en straf for spirituskørsel. De mennesker er i en situation, hvor de koldt og beregnende vurderer, at det er billigere at stikke af. Og hvis det er tilfældet, så er det min opfattelse, at vi bør overveje, om ikke sanktionsniveauet for at stikke af fra et færdselsuheld simpelt hen i udgangspunktet skal være den samme straf, som hvis man havde kørt spirituskørsel – uanset om man havde det eller ej. For den, der stikker af fra uheldet, og som måske først bliver fundet 2-3 timer senere, kan jo i mellemtiden nå at blive ædru, og så kan man ikke komme efter vedkommende. Det er noget vanskeligt i hvert fald.

Derfor tror jeg, man skulle overveje måske at se på, om der skulle være en parallelitet mellem spirituskørsel og så det, at man stikker af fra et færdselsuheld. Så får vi i hvert fald sikret, at de, der kører rundt med en promille og så laver et færdselsuheld, ikke behøver at overveje at køre fra stedet, for det er sådan set ligegyldigt, de får straffen alligevel. Så bliver de i hvert fald på stedet, og så kan de også hjælpe dem, der er kommet til skade, og så har vi jo en helt anden positiv situation lige omkring det i hvert fald. Det er selvfølgelig ikke positivt, at de har kørt spiritus-

kørsel, men de stikker i hvert fald ikke af, og så efterlader de ikke nogen i hjælpeløs tilstand eller i livløs tilstand.

Men jeg kan også forstå – det har justitsministeren jo her i dag oplyst – at der er en undersøgelse på vej om hele det her spørgsmål, hele den her problemstilling, og at der senere på måneden skal foreligge en undersøgelse. Og så synes jeg egentlig, det vil være rimeligt, at vi kigger på den undersøgelse, altså at vi, inden vi nu afslutter den her debat definitivt, kigger på den her undersøgelse, og så kan vi drøfte eventuelle opstramninger, når vi har et bedre grundlag at drøfte på.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er enig med de mange tidligere ordførere, som har fremhævet, at der overhovedet ikke er nogen undskyldning for trafikanter, som efter et trafikuheld flygter fra et ulykkessted uden at komme en eventuel nødstedt til hjælp. Der er overhovedet ikke nogen undskyldning. Man vil unddrage sig et ansvar, og den side af sagen skal der ikke være nogen tvivl om. Der er jo allerede i dag straffebestemmelser i lovgivningen, som betyder, at den slags handlinger kan straffes. Spørgsmålet er hele tiden, om der kan være formildende omstændigheder, om der kan være andre forhold, der gør, at man ikke skal fastsætte en ganske bestemt straf.

Det, vi har hæftet os ved ved det forslag, som er fremsat af Dansk Folkeparti, er, at man udtrykkeligt skriver, at man ønsker straffen skærpet til ubetinget fængsel i alle tilfælde. Og det er i virkeligheden det samme som en minimumsstraf, som øjeblikkelig boner, hver gang nogen har gjort sig skyldig i en sådan handling, uden nogen som helst hensyntagen til, hvilken tilstand personen har været i, om der har været tale om en panikreaktion, om der har været tale om undskyldelige sygdomstilfælde eller andre ting.

Derfor mener vi simpelt hen ikke, at det er en fornuftig vej at gå at indføre minimumsstraffe, hvor man siger, at der under alle omstændigheder skal være ubetinget fængselsstraf. Der skal være mulighed for at graduere efter sagens omstændigheder. Det er den retstradition, vi har i Danmark, at Folketinget udstikker strafferammen, og så er det domstolenes opgave inden for